

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 14. april 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Ansvarlig: Cap
Sagsnr. 2014 - 2957

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 26. marts 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 297 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 297:

"Ministeren bedes redegøre for, hvem fra netværket et anbragt barn må have samvær med og redegøre for, om man lytter til barnets ønsker om samvær, herunder hvordan man sikrer sig, at det vitterligt er barnets ønsker, der noteres, og hvem der vurderer barnets ønsker?"

Svar:

Serviceoven fastsætter, som det også fremgår af mit svar på SOU alm. del spørgsmål 267, at børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner mv.

Ankestyrelsen har i Principafgørelse 124-13, som jeg vedlægger til udvalgets orientering, behandlet 3 sager om samvær og kontakt med familie og netværk. Det fremgår heraf, at netværket til det anbragte barn eller den anbragte unge som udgangspunkt kan være alle personer, som har tilknytning til barnet/den unge på det tidspunkt, hvor afgørelsen om samvær og kontakt bliver truffet.

Ankestyrelsen beskriver videre, at begrebet netværk -efter ordlyden i serviceovens bestemmelse om samvær og kontakt - omfatter barnets eller den unges søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner m.v. En afgørelse om omfang, eventuel begrænsning og afbrydelse af det anbragte barns eller den anbragte unges samvær og kontakt med netværk, vil kunne omfatte alle personer, som har en tilknytning til barnet eller den unge på det tidspunkt, hvor afgørelsen bliver truffet.

Det er dermed ikke muligt at redegøre for, hvem fra netværket et anbragt barn må have samvær med, da det netop vil bero på en konkret vurdering af det enkelte barn eller den unge – og dennes relationer, ønsker og behov, under hensyntagen til barnets eller den unges bedste og til barnets eller den unges sundhed og udvikling.

Det er kommunen, der har ansvaret for, at afdække barnets eller den unges ønsker om samvær. Det er ligeledes kommunen, der træffer afgørelse om omfanget af og tilrettelæggelsen af samværet i den konkrete sag og dermed skal vurdere de forskellige hensyn, der skal balanceres i forbindelse med en afgørelse om samvær og kontakt.

Det kan afslutningsvis oplyses, at barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, har mulighed for at klage over en afgørelse om samvær og kontakt.

Manu Sareen

/ Lise Stidsen Vandahl